

Regeringens proposition

1984/85: 27

om ändring i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning, m. m.;

beslutad den 11 oktober 1984.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner avtal mellan Sverige och Norge om vissa ändringar i den mellan de båda länderna gällande konventionen om renbetning och i protokollet om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar.

Innebörden av ändringarna är i huvudsak att vissa ytterligare områden skall stå till förfogande för renbete på ömse sidor om riksgränsen.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1972: 114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972: 114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning dels att 1 § och övergångsbestämmelserna till lagen skall ha nedan angivna lydelse.

dels att till lagen skall fogas två nya bilagor, bilagorna 3 och 4, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Kapitlen II–VI i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning skall, med undantag av 64 och 66 §§, gälla som svensk lag. Konventionen har den lydelse som härvid *fogad bilaga 1* utvisar.

Föreslagen lydelse

1 §

Kapitlen II–VI i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning skall, med undantag av 64 och 66 §§, gälla som svensk lag, *dock att 7, 8, 10–12, 14, 22, 25, 27, 30–34, 38, 41, 48, 51–55, 59, 61, 62 och 65 §§ i konventionen skall gälla som svensk lag i den lydelse de fått enligt avtalet den 3 oktober 1984 om ändring i konventionen. Konventionen och ändringsavtalet har den lydelse som härvid fogade bilagorna 1 och 3 utvisar.*

Denna lag¹ träder i kraft den 1 maj 1972 och gäller så länge konventionen är i kraft.

I fråga om vissa betesavgifter gäller de tillfälliga avvikelser från 52 och 57 §§ konventionen som anges i artiklarna 1, 2, 4 och 14 i det i samband med konventionens ingående upprättade protokollet om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar. Protokollet har den lydelse härvid *fogad bilaga 2* utvisar.

I fråga om vissa betesavgifter gäller de tillfälliga avvikelser från 52 och 57 §§ konventionen som anges i artiklarna 1, 2, 4 och 14 i det i samband med konventionens ingående upprättade protokollet om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar, *dock att artikel 1 i protokollet skall gälla som svensk lag i den lydelse den fått enligt avtalet den 3 oktober 1984 om ändring i protokollet. Protokollet och ändringsavtalet har den lydelse härvid fogade bilagorna 2 och 4 utvisar.*

Denna lag² träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ 1972: 114

² 1984: 000

Avtal om ändring i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning

Den svenska och den norska regeringen har efter förhandlingar blivit eniga om följande ändringar i konventionen den 9 februari 1972 om renbetning.

1 § A andra stycket punkt 4 skall ha följande lydelse:

”4. *Anjavassdalen*

Från Moarsejavris södra ände längs västgränserna för områdena Havgavuobmi och Devdisfjellet till Divielvas sammanflöde med Målselva, denna älv till sammanflödet med Kirkeselva, denna älv och Kirkesdalen till Kirkestinden, därifrån en rät linje till södra änden av sjön vid punkt 922, därifrån längs Gaskasvagge till Altevatn, denna sjö till Avžžejokkas västligaste utflöde, denna älv till i höjd med punkt 1012, därifrån en rät linje till södra änden av sjön vid punkt 786, därifrån en rät linje till Moarsejavris södra ände.”

6 § skall ha följande lydelse:

”I Anjavassdalen är högsta tillåtna renantal 9000.”

7 § A första stycket skall ha följande lydelse:

”I Norrbottens län får följande områden användas för norsk renbetning: Maunu, Jalkis Vuoskäive, Njuorajoure, Patsajäkel, Älvsbyn och Storsund.”

Vidare skall i 7 § under A infogas en ny punkt, 2, av nedan angivna lydelse, medan nuvarande punkterna 2–5 skall benämnas 3–6:

”2. *Jalkis Vuoskäive*

Från riksröse 280 en rät linje till Vuomajäkka i huvudsak efter befintligt renspärrestängsel på samma sträcka, därifrån en rät linje i nordostlig riktning mot Nautekielas till skärningspunkten med den bäck som mynnar i nordligaste viken av Vuomajoure, en rät linje från angivna skärningspunkt till nordostligaste viken av Kamasjoure, längs dennas norra strand till riksgrensens och denna till riksröse 280.

Avtale om endringer i konvensjonen av 9. februar 1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite

Den norske og den svenske regjering har etter forhandlinger blitt enige om følgende endringer i konvensjonen av 9. februar 1972 om reinbeite:

§ 1 A annet ledd punkt 4 skal lyde:

”4. *Anjavassdalen*:

Fra Moarsejavris sørende langs vestgrensene for områdene Havgavuobmi og Devdisfjellet til Divielvas samløp med Målselva, denne elv til samløpet med Kirkeselva, denne elv og Kirkesdalen til Kirkestinden, derfra en rett linje til sørenden av vatn med høyde 922, derfra langs Gaskasvagge til Altevatn, dette vatn til Avžžejokkas vestligste utløp, denne elv til i høyde med høyde 1012, derfra en rett linje til sørenden av vatn med høyde 786, derfra en rett linje til Moarsejavris sørende.”

§ 6 skal lyde:

”I Anjavassdalen er største tillatte reinantal 9000.”

§ 7 A første ledd skal lyde:

”I Norrbottens län kan følgende områder brukes som beite for norsk rein: Maunu, Jalkis Vuoskäive, Njuorajoure, Patsajäkel, Älvsbyn og Storsund.”

Videre skal det i § 7 under A tilføyes et nytt punkt 2 med ordlyd som angitt nedenfor, mens nåværende punkter 2–5 skal betegnes 3–6:

”2. *Jalkis Vuoskäive*:

Fra riksrøys 280 en rett linje til Vuomajäkka hovedsakelig etter eksisterende sperregjerde for rein på samme strekning, derfra en rett linje i nordøstlig retning mot Nautekielas til skjæringspunktet med den bekk som munnar ut i den nordligste viken av Vuomajoure, en rett linje fra dette skjæringspunkt til den nordostligste viken av Kamasjoure, langs dennes nordlige strand til riksgrensens og denne till riksrøys 280.

Om det vid visst tillfälle inte finns betesmöjligheter inom området, skall lantbruksnämnden i Norrbottens län efter samråd med Saarivuoma sameby och tillitsmannsutvalget för Altevats renbetesdistrikt anvisa ett annat lämpligt betesområde inom Saarivuoma sameby."

1 8 § A skall infogas en ny punkt, 1, av nedan angivna lydelse, medan nuvarande punkterna 1 och 2 skall benämnas 2 respektive 3:

"1. Området Jalkis Vuoskåive från och med den 1 januari till och med den 31 mars. Om det finns särskilda skäl, kan lantbruksnämnden i Norrbottens län efter samråd med Saarivuoma sameby och tillitsmannsutvalget för Altevats renbetesdistrikt medge att området utnyttjas också från och med den 1 oktober till och med den 31 december samt från och med den 1 till och med den 30 april."

10 § andra stycket punkt 1 skall ha följande lydelse:

"1. Områdena Jalkis Vuoskåive och Njuorajaure får användas för svensk renbetning under den del av året då norsk renbetning ej är tillåten där."

11 § skall ha följande lydelse:

"Högsta tillåtna renantal är i nedan angivna områden:

A. Norrbottens län

1. Maunu	1 100
2. Jalkis Vuoskåive	1 500
3. Njuorajaure och	} 1 500
4. Patsajäkel	
5. Älvsbyn och	} 2 500
6. Storsund	

B. Västerbottens län

1. Ramsele	1 000
2. Grano	1 000
3. Meselefors	1 500"

12 § A första stycket skall ha följande lydelse:

"Maunu

Från Gäldajavri i huvudsak längs den vandringsled som passerar Liksojuovva mot Nilsivare, därifrån till Terpmisvare och längs fjällkedjan över Vadsåive, Njuoktjavare och Kerketjäkko till betesområdet Maunu."

Dersom det i et gitt tilfelle ikke skulle finnes beitemuligheter innenfor området, skal lantbruksnämnden i Norrbottens län etter samråd med Saarivuoma sameby og tillitsmannsutvalget for Altevats reinbettedistrikt anvisa et annet høvelig beiteområde innenfor Saarivuoma sameby."

§ 8 A skal tilføyes et nytt punkt 1 med ordlyd som angitt nedenfor, mens nåværende punkter 1 og 2 skal betegnes henholdsvis 2 og 3:

"1. Området Jalkis Vuoskåive fra og med 1. januar til og med 31. mars. Dersom det foreligger særlige grunner, kan lantbruksnämnden i Norrbottens län etter samråd med Saarivuoma sameby og tillitsmannsutvalget for Altevats reinbettedistrikt tillate at området brukes også fra og med 1. oktober til og med 31. desember samt fra og med 1. til og med 30. april."

§ 10 annet ledd punkt 1 skal lyde:

"1. Områdene Jalkis Vuoskåive og Njuorajaure kan brukes til beite for svensk rein i den tid av året norsk reinbeiting ikke er tillatt der."

§ 11 skal lyde:

"Største tillatte reinantall i de nedenfor nevnte områder er:

A. Norrbottens län

1. Maunu	1 100
2. Jalkis Vuoskåive	1 500
3. Njuorajaure og	} 1 500
4. Patsajäkel	
5. Älvsbyn og	} 2 500
6. Storsund	

B. Västerbottens län

1. Ramsele	1 000
2. Grano	1 000
3. Meselefors	1 500"

§ 12 A første ledd skal lyde:

"Maunu

Fra Gäldajavri hovedsakelig langs stien som passerer Liksojuovva mot Nilsivare, derfra til Terpmisvare og langs fjellkjeden over Vadsåive, Njuoktjavare og Kerketjäkko til beiteområdet Maunu."

65 § skall ha följande lydelse:

”När väderleks- eller betesförhållanden eller andra omständigheter gör det nödvändigt, kan lantbruksnämnden/reindriftssjefen efter framställning från reindriftsagronomen/lantbruksnämnden i det andra landet föreskriva tillfällig ändring av betesområden (7 respektive 1 §), betestider (8 respektive 2 §), renantal (11 respektive 6 §) och flyttningsleder (12 §).

I brådskande fall kan ändring som avses i första stycket beslutas efter framställning direkt från förmannen i den sameby/det renbetesdistrikt i det andra landet som påkallar ändringen.

Om reindriftssjefen/lantbruksnämnden i det andra landet lämnar samtycke härtill, kan lantbruksnämnden/reindriftssjefen medge tillfälligt undantag från bestämmelserna i 10 respektive 4 § om betesområdenas utnyttjande.”

I 73 § första stycket punkt 3 skall infogas en ny underpunkt. b), av nedan avgivna lydelse, medan nuvarande underpunkterna b) – f) skall benämnas c) – g):

”b) en karta sammansatt av bladen 30 J Rensjön och 31 J Råstojaure på vilken inlagts gränser för betesområdet Jalkis Vuoskåive som anges i 7 § A 2.”

I 14, 22, 25, 27, 30–34, 38, 41, 48, 51–55, 59, 61 och 62 §§ skall ”reindriftsinspektör(en)” ersättas med ”reindriftsagronom(en)”.

Detta avtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då parterna har underrättat varandra om att de konstitutionella kraven för avtalets ikraftträdande i respektive stat är uppfyllda.

Till bekräftelse härav har nedanstående befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det med sina sigill.

Utfärdat i Oslo den 3 oktober 1984, i två exemplar, bägge på svenska och norska språken, som har samma giltighet.

§ 65 skal lyde:

”Når det på grunn av vær- eller beiteforhold eller andre omstendigheter er nødvendig, kan reindriftssjefen/lantbruksnämnden etter anmodning fra lantbruksnämnden/reindriftsagronomen i det annet land gi bestemmelser om midlertidige endringer av beiteområder (henholdsvis §§ 1 og 7), beitetider (henholdsvis §§ 2 og 8), reinantall (henholdsvis §§ 6 og 11) og flytteleier (§ 12).

Når det er nødvendig med en rask avgjørelse, kan bestemmelse som nevnt i første ledd gis etter direkte anmodning fra tillismannen for det distrikt/den sameby i det annet land som ønsker endringen.

Dersom lantbruksnämnden/reindriftssjefen i det annet land samtykker i det, kan reindriftssjefen/lantbruksnämnden gjøre midlertidige unntak fra bestemmelsene i henholdsvis §§ 4 og 10 om bruken av beiteområdene.”

§ 73 første ledd punkt 3 skal tilføyes et nytt underpunkt b) med ordlyd som angitt nedenfor, mens nåværende underpunkter b) – f) skal betegnes c) – g):

”b) et kart sammensatt av blad 30 J Rensjön og 31 J Råstojaure hvor grenser er angitt for det i § 7 A, 2 beskrevne beiteområdet Jalkis Vuoskåive.”

I §§ 14, 22, 25, 27, 30–34, 38, 41, 48, 51–55, 59, 61 og 62 skal ”reindriftsinspektør(en)” erstattes med ”reindriftsagronom(en)”.

* * *

Denna avtale trer i kraft tretti dager etter den dag da partene har underrettet hverandre om at de konstitusjonelle betingelser for avtalens ikrafttredelse i de respektive stater er oppfylte.

Til bekräftelse herav har nedenstående befullmektigede undertegnet denne avtale og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo den 3. oktober 1984 i to eksemplarer, begge på norsk og svensk tekst, som har samme gyldighet.

Avtal om ändring i protokollet den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar

I samband med förhandlingar mellan den svenska och den norska regeringen om ändringar i konventionen den 9 februari 1972 om renbetning har regeringarna blivit eniga om följande ändringar i protokollet samma dag om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar.

Artikel 1 första stycket skall ha följande lydelse:

”Spärrstängsel skall, i den mån inte annat följer av punkt A 2, snarast möjligt före den 1 maj 1975 uppföras på de sträckor som anges i denna artikel.”

Artikel 1 punkt A 2 skall ha följande lydelse:

”2. *Anjavassdalen och Havgavuobmi*

Längs den gräns som anges i 1 § A 4 konventionen från Avžžejokkas västligaste utflöde i Altevatn till södra änden av Moarsejavri, därifrån längs den gräns som anges i 1 § A 3 konventionen till riksröse 283 (ca 45 km). Detta stängsel skall uppföras före den 1 maj 1986.

Vidare skall i mån av behov stängsel uppföras längs den gräns som anges i 1 § A 4 konventionen från Kirkestinden till Altevatn.”

I **artikel 3** skall punkt A utgå medan nuvarande punkterna B och C skall benämnas A respektive B.

Artikel 7 skall ha följande lydelse:

”Stängselsträckningarna fastställs närmare av vederbörande lantbruksnämnd och reindriftsagronom gemensamt. Mindre avvikelser från de sträckningar som anges i artiklarna 1–5 får göras när det är lämpligt på grund av terrängförhållandena eller önskvärt av naturvårdshänsyn.

Om det finns särskilda skäl, får det i 66 § konventionen angivna fasta utskottet föreslå

Avtale om endringer i protokoll av 9. februar 1972 mellom Norge og Sverige om oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein

I forbindelse med forhandlinger mellom den norske og den svenske regjering om endringer i konvensjonen av 9. februar 1972 om reinbeite har regjeringene blitt enige om følgende endringer i protokollen av samme dag om oppføring og vedlikehold av sperregjerder for rein:

Artikkel 1 første ledd skal lyde:

”Sperregjerder skal, i den utstrekning ikke noe annet følger av punkt A.2, snarest mulig innen 1. mai 1975 oppføres på de strekninger som er angitt i denne artikkel.”

Artikkel 1 punkt A.2 skal lyde:

”2. *Anjavassdalen og Havgavuobmi:*

Längs den i konvensjonens § 1.A.4 beskrevne grense fra Avžžejokkas vestligste utløp i Altevatn til sørenden av Moarsejavri, derfra langs den i konvensjonens § 1.A.3 beskrevne grense til riksrøys 283 (ca. 45 km). Dette sperregjerde skal oppføres innen 1. mai 1986.

Det skal videre oppføres sperregjerde etter behov langs den i konvensjonens § 1.A.4 beskrevne grense fra Kirkestinden til Altevatn.”

Under **artikkel 3** skal punkt A sløyfes mens nåværende punkter B og C skal betegnes henholdsvis A og B.

Artikkel 7 skal lyde:

”Gjerdelinjene fastsettes nærmere av vedkommende reindriftsagronom og lantbruksnämnd i fellesskap. Mindre avvik fra de i artiklene 1–5 angitte gjerdestrekninger kan gjøres når det er hensiktsmessig på grunn av terrengforholdene eller ønskelig av naturvern hensyn.

Dersom det foreligger særlige forhold, kan det i konvensjonens § 66 nevnte faste utvalg

de båda ländernas regeringar att besluta att vissa spärrstängsel enligt artiklarna 1–5 inte skall uppföras eller att i stället renvaktarstugor uppförs eller andra åtgärder vidtas som i huvudsak tillgodoser samma syfte som spärrstängsel.

Lantbruksnämnden och reindriftsagronomen upprättar protokoll över de stängselsträckningar som fastställs av dem och över de anläggningar som uppförs i stället för stängsel. Protokollet skall åtföljas av kartbilagor.”

Artikel 8 punkterna 1 och 2 skall ha följande lydelse:

”1. Norge uppför, bekostar och underhåller de stängsel som anges i artikel 1 punkt B 1 a, B 1 b, B 2, B 3 a, B 3 b, B 4 och B 5 (den del som icke uppföres av Sverige, se nedan).

artikel 2 punkt B 1 a 1, B 1 a 2 och B 1 b,

artikel 3 punkt B 2 b.

2. Sverige uppför, bekostar och underhåller de stängsel som anges i

artikel 1 punkt A 1, A 2, A 3, B 5 (en sträcka av 2 km med början vid riksröse 220 A), B 6, C och D.

artikel 2 punkt A, B 2 a, B 2 b, B 3, B 4, B 5 a och B 5 b,

artikel 3 punkt A, B 1 och B 2 a,

artikel 5.”

Artikel 10 skall ha följande lydelse:

”När stängsel färdigställts eller annan åtgärd vidtagits, skall detta kontrolleras och godkännas av vederbörande lantbruksnämnd och reindriftsagronom gemensamt.”

Detta avtal träder i kraft trettio dagar efter den dag då parterna har underrättat varandra om att de konstitutionella kraven för avtalets ikraftträdande i respektive stat är uppfyllda.

Till bekräftelse härav har nedanstående befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det med sina sigill.

Utfärdat i Oslo den 3 oktober 1984, i två exemplar, bägge på svenska och norska språken, som har samma giltighet.

foreslå for begge lands regjeringer at disse beslutter at visse sperregjerder som nevnt i artiklene 1–5 ikke skal oppføres eller at det i stedet skal oppføres reinvokterhytter eller iverksettes andre tiltak som i hovedsak tillgodoser samme formål som sperregjerder.

Reindriftsagronomen og lantbruksnämnden setter opp protokoll over de fastsatte gjerdelinjer og over de anlegg som oppføres i stedet for gjerder. Protokollen skal være ledsaget av kartbilag.”

Artikkel 8 punktene 1 og 2 skal lyde:

”1. Norge oppfører, bekoster og vedlikeholder de gjerder som er nevnt i

artikkel 1, punktene B.1.a, B.1.b, B.2, B.3.a, B.3.b, B.4 og B.5 (den del som ikke bygges av Sverige, se nedenfor).

artikkel 2, punktene B.1.a.1, B.1.a.2 og B.1.b,

artikkel 3, punkt B.2.b.

2. Sverige oppfører, bekoster og vedlikeholder de gjerder som er nevnt i

artikkel 1, punktene A.1, A.2, A.3, B.5 (en strekning på 2 km med begynnelse fra riksrøys 220 A), B.6, C og D,

artikkel 2, punktene A, B.2.a, B.2.b, B.3, B.4, B.5.a og B.5.b,

artikkel 3, punktene A, B.1 og B.2.a,

artikkel 5.”

Artikkel 10 skal lyde:

”Når gjerde er oppført eller annet tiltak gjennomført, skal dette kontrolleres og godkjennes av vedkommende reindriftsagronom og lantbruksnämnd i fellesskap.”

Denne avtale trer i kraft tretti dager etter den dag da partene har underrettet hverandre om at de konstitusjonelle betingelser for avtalens ikrafttredelse i de respektive stater er oppfylte.

Til bekreftelse herav har nedanstående befullmektigede undertegnet denne avtale og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo den 3. oktober 1984 i to eksemplarer, begge i norsk og svensk tekst, som har samme gyldighet.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1984-10-11

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Andersson, Bodström, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, Holmberg, Hellström, Wickhom

Föredragande: statsrådet Lundkvist

Proposition om ändring i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning, m. m.

Inledning

I en gemensam skrivelse i september 1979 till de svenska och norska regeringarna har Svenska samernas riksförbund och Norske reindriftsamers landsförbund hemställt om ändringar i konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning. Ändringarna skulle syfta till att förbättra betesförhållandena sommartid i Norge för Saarivuoma sameby och att ge förutsättningar för norsk renbetning vintertid inom Saarivuoma sameby.

Efter remiss har lantbruksstyrelsen och den svenska delegationen av det fasta utskottet enligt 66 § svensk-norska renbeteskonventionen avgett yttrandet över framställningen till den svenska regeringen.

I en note den 4 december 1981 till den svenska regeringen förklarade sig den norska regeringen beredd att ta upp förhandlingar mellan länderna i den aktuella frågan.

Förhandlingar har därefter pågått under åren 1983 och 1984, varvid avtal träffats om ändring dels i konventionen den 9 februari 1972 om renbetning, dels i protokollet samma dag om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar. Avtalen undertecknades den 3 oktober 1984. Deras lydelse framgår av det i ärendet redovisade lagförslaget.

Konventionen och avtalade ändringar

Den svensk-norska renbeteskonventionen är uppdelad i sju kapitel. Kapitel I (1–6 §§) reglerar svensk renbetning i Norge, medan kapitel II (7–18 §§) reglerar norsk renbetning i Sverige. Kapitel III (19–50 §§) innehåller gemensamma bestämmelser för den renskötsel som bedrivs med stöd av konventionen. I kapitel IV (51–63 §§) behandlas frågor om överträdelse av konventionen. Kapitel V (64–66 §§) innehåller vissa dispensregler och bestämmelser om det fasta utskott som skall följa renskötselns utveckling och konventionens tillämpning. Härfter följer kapitel VI (67 och 68 §§) med övergångsbestämmelser och kapitel VII (69–76 §§) med slutbestämmelser om bl. a. konventionens giltighetstid, som utlöper den 30 april 2002.

Med hänvisning till 42 och 43 §§ konventionen finns i ett särskilt protokoll mellan länderna bestämmelser om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar.

Konventionen och protokollet godkändes av riksdagen våren 1972 (prop. 1972: 16, JoU 5, rskr 85). Enligt 1 § i den av riksdagen samtidigt antagna lagen (1972: 114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning skall kapitlen II–VI i konventionen, med undantag av 64 och 66 §§, gälla som svensk lag.

De nu överenskomna ändringarna i konventionen innebär följande.

1 § A andra stycket punkt 4 reglerar gränserna för betesområdet Anjavassdalen i Norge. Gränserna ändras nu så att de motsvarar det större område som fortsättningsvis skall stå till förfogande för svenskt sommarbete.

6 § ändras så att det högsta tillåtna renantalet i Anjavassdalen blir 9 000 i stället för nuvarande 6 000.

7 § A första stycket kompletteras med det område inom Saarivuoma sameby i Norrbottens län som får användas för norsk renbetning. Området, som ligger intill riksgränsen, benämns Jalkis Vuoskåive efter ett inom området beläget fjäll. En ny punkt, 2, införs i paragrafen under A, i vilken betesområdets geografiska omfattning bestäms. Om det vid visst tillfälle inte finns betesmöjligheter inom betesområdet, skall lantbruksnämnden i länet anvisa annat lämpligt betesområde inom Saarivuoma sameby. Härvid skall samebyn och det norska Altevats renbetesdistrikt först höras. Avsikten är att vid norsk renbetning endast renar som tillhör nämnda renbetesdistrikt får uppehålla sig i området. En redaktionell konsekvens av den nya punkten under A i paragrafen blir att de nuvarande punkterna 2–5 skall benämnas 3–6. Områdena behandlas nämligen i geografisk följd från norr räknat.

8 § A tillförs också en ny punkt, 1. I denna bestäms tiden för norskt renbete i området Jalkis Vuoskåive till den 1 januari t. o. m. den 31 mars. Om det finns särskilda skäl, kan området efter beslut av lantbruksnämnden

utnyttjas också under tiden den 1 oktober t. o. m. den 31 december och under april. Också i sådana fall skall samebyn och Altevatns renbetesdistrikt höras. Den nya punkten medför också den redaktionella justeringen att de nuvarande punkterna 1 och 2 under A fortsättningsvis benämns 2 respektive 3.

10 § andra stycket punkt 1 ändras så att området Jalkis Vuoskäive får användas för svensk renbetning under den del av året då norsk renbetning ej är tillåten där.

11 § kompletteras med högsta tillåtna renantal i området Jalkis Vuoskäive. Antalet bestäms till 1 500.

12 § A reglerar flyttningsleden till och från bl. a. betesområdet Maunu, som är beläget inom svenska Könkämä sameby. En justering av leden på överenskommet sätt underlättar flyttningen av berörda norska renar.

65 § ändras på ett par punkter till följd av vissa förändringar i den norska rennäringsadministrationen. Dessa förändringar förutsätter på en punkt justering också i 14, 22, 25, 27, 30–34, 38, 41, 48, 51–55, 59, 61 och 62 §§.

73 § första stycket punkt 3 kompletteras med en ny underpunkt, b), för att ange en ytterligare karta som skall vara bilaga till konventionen. Styckets nuvarande underpunkter b)–f) skall fortsättningsvis benämnas c)–g).

Avtalet om konventionsändringarna skall träda i kraft 30 dagar efter det att de överenskomna underrättelserna har utväxlats mellan länderna.

Det till konventionen fogade stängselprotokollet ändras samtidigt på vissa punkter.

Artikel 1, som reglerar konventionsstängsel i Troms fylke, justeras med hänsyn till ändringen av betesområdet Anjavassdalen. Ändringen innebär i förhållande till nuläget att den totala stängselsträckningen i Anjavassdalen minskar med ca 50 km.

Artikel 3 ändras så att punkt A upphävs, eftersom allt uppförande av stängsel i Anjavassdalen fortsättningsvis regleras i artikel 1. En viss redaktionell justering av övriga punkter i artikeln görs till följd härav.

Artikel 7 kompletteras så att möjligheter öppnas för det fasta utskottet att, om det finns särskilda skäl, föreslå de båda ländernas regeringar att besluta att vissa spärrstängsel enligt artiklarna 1–5 inte skall uppföras. Vidare skall i stället för stängsel renvaktarstugor kunna uppföras eller annan åtgärd vidtas som i huvudsak tillgodoser samma syfte som spärrstängsel.

Artikel 8 ändras redaktionellt till följd av ändringarna i artikel 3.

Artikel 10, som behandlar kontroll och godkännande av stängsel, kompletteras med hänsyn till ändringarna i artikel 7.

Artiklarna 7, 8 och 10 justeras samtliga också med hänsyn till förändringarna i den norska rennäringsadministrationen.

Avtalet om protokollsändringarna skall träda i kraft på samma sätt som avtalet om konventionsändringarna.

Föredragandens överväganden

För egen del konstaterar jag att de avtalade ändringarna i konventionen får ses som ett positivt resultat av ett initiativ som tagits av de berörda samebyarna och deras organisationer i de båda länderna. Samiska företrädare har också ingått i ländernas förhandlingsdelegationer. Jag förordar att riksdagens godkännande av avtalet inhämtas.

Vidare förordar jag att riksdagens godkännande inhämtas också av avtalet om ändringar i stängselprotokollet. Beträffande kostnaderna för stängsel o. d. bör de av riksdagen år 1972 fastlagda principerna tillämpas.

Lagstiftningsmässigt förutsätter konventionsändringarna ändring i konventionslagen. I enlighet härmed har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i lagen. Lagen bör träda i kraft den dag regeringen bestämmer. Med hänsyn till ärendets okomplicerade natur från lagstiftningssynpunkt anser jag att lagrådets hörande inte är erforderligt.

Slutligen vill jag här nämna att under förhandlingarna har aktualiserats också vissa frågor om utnyttjandet av konventionsbestämda vinterbetesområden i Sverige för renbetesdistrikt i Nordlands fylke samtidigt som behovet aktualiserats av utökad sommarbete i Norge för renar från vissa svenska samebyar. En särskild gemensam svensk-norsk arbetsgrupp har tillsatts för att utarbeta förslag till lösningar av dessa frågor, i vilken företrädare för samerna ingår. Under de nu slutförda förhandlingarna har parterna kommit överens om att sikta mot att förhandlingarna om en lösning av sistnämnda frågor skall vara slutförda före den 1 juli 1987.

Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

dels godkänna avtalen den 3 oktober 1984 mellan Sverige och Norge om ändring i konventionen den 9 februari 1972 mellan de båda länderna om renbetning samt om ändring i protokollet samma dag om uppförande och underhåll av spärrstängsel för renar,

dels anta det inom jordbruksdepartementet upprättade förslaget till lag om ändring i lagen (1972: 114) med anledning av konventionen den 9 februari 1972 mellan Sverige och Norge om renbetning.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.